

VELIKANOVO ZRNO

Pred davnimi časi je živel strašen velikan, ki je imel dva para oči – enega na obrazu in enega na glavi, skritega pod lasmi. Vsi so se ga bali. Živel je na gradu, kmetje so delali na njegovih poljih, njihove žene pa so čistile grajske sobane.

Nekega dne je kmet Jože na tleh našel zrno. Ker je imel velikan dva para oči, je to takoj opazil, kljub temu, da je kmet Jože nemudoma spravil zrno v žep. Velikan je zrno vzel, kmeta pa zaprl v ječo. Veliki zlobnež ni vedel, kaj naj z zrnom naredi, zato je vzel vrečo zlatnikov in odšel k čarovnici na Goro prekletstva. Čarovnica mu je ponudila nasvet, v zameno pa je zahtevala zlatnike. Velikanu je rekla, da mora dati zrno v zemljo, zaliti z vodo in počakati. »In kaj bo zraslo?« je vprašal velikan, ampak odgovori ni dobil, saj je čarovnica izginila.

Velikan se je v tistem trenutku spet znašel na svojem gradu. Šel je na polja in še tisti hip storil tako, kot mu je svetovala čarovnica. Čez nekaj časa je zrasla koruza, velikan je bil navdušen, ni pa vedel, kaj naj z njo. Z vrečo srebrnikov je odšel v Dolino nesreče k zlobnemu čarodeju in ga vprašal, kaj naj naredi s koruzo. Seveda je tudi zlobni čarodej v zameno za nasvet zahteval srebrnike. Velikan mu jih je dal, čarodej pa mu je rekel, naj zgradi mlin in v njem zmelje koruzo. »In kaj bo nastalo, ko jo zmeljem?« vpraša velikan, a za čarodejem je ostal le še prah.

Velikan se je spet znašel na svojem gradu. Takoj je naročil zgraditi mlin in požeti koruzo. In kaj je nastalo? ... Prah, ki se imenuje moka. Velikan je dal moko v diamantno posodo in naročil kmetom, naj jo varujejo noč in dan. Velikan moke ni uporabil, saj je ni znal.

Kmetje pa so med delom na poljih našli zrno koruze in ga zasejali. Ko je koruza zrasla, so brez vednosti velikana zmleli zrna in moko razdelili med vse revne kmete. Med tem časom pa je velikan od samega dolgega časa zaspal tako trdno, da ga ni nič zbudilo. Kmetje so to izkoristili, zaklenili grad in ga zažgali.

Od tistega časa so vsi kmetje živeli mirno. Iz moke so začeli peči kruh, pecivo in ostale dobrote. Kmalu so zrasle pekarnice, prav takšne, kot jih imamo še danes.

Nina Tabakovič, 6. C

Mentor: Tanja Lavrič